

Frei Tamás: Két elfelejtett tavalyi hír

2015 január 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Átláthatatlan és sokszor értetetlen. A világsajtó mélyebben gondolkodó része ilyen és ehhez hasonló jelz?kkel illeti a tavalyi évre vonatkozó visszatekintéseket.

Átláthatatlan és gyakran érhetetlen, hogy mib?l miért is lesz hír. Mit és miért kap fel az újságírók többsége, tesz

címlapra, és aztán rágcsál néha heteken át. 2014-ben például az Ebola, a gázai konfliktus, a skóciai népszavazás és még jó néhány olyan külpolitikai hír ömlött ránk hevesen és intenzíven, melyeknek aligha lesz hosszú távon következményük.

Miközben – és ez a jegyzet most erről szólna – észre sem vettünk, de legalábbis méltatlanul a sülyesztőbe küldtünk olyan híreket, melyek mindannyiunk életére hatással lehetnek az elkövetkező években. Végigböngészve néhány elemzést, úgy tűnik, hogy volt két olyan esemény és hír, amelyre a mögöttünk hagyott évben komolyabban kellett volna figyelniük.

Engem mindkettő meglep. Abban az értelemben mindenképp, hogy utánaolvasva most már magam is úgy érzem, hiba volt nem beszélni róluk többet.

A német lapszerkesztők, és részben az amerikaiak is, az általuk csak „vízüzem?” autónak nevezett Toyota gépkocsit tartják 2014 legigazságtalanabban elfelejtett hírének. A magyar fordításban leginkább hidrogénmeghajtású autónak nevezett és Kaliforniában a napokban piacra dobott gépkocsi forradalmasíthatja az emberiség közlekedését. Húszévnnyi kísérletezés, fejlesztés és számtalan újítás áll a vízbe kinyert hidrogénnel üzemelő autó koncepciója mögött. Az olajlobbira, az elektromos autógyártásra és még számtalan óriásbizniszre veszélyt jelent, 15 millió forintért árult Toyotákat nemsokára követi több másik modell is. A kipufogócsőből csak vízpárát lehel, lényegében vízzel hajtott, és egyszeri feltöltéssel 500 kilométert megtenni képes autók futurisztikus álmának megvalósulását évtizedekig várta a világ, aztán amikor megszületett, észre sem vettük. Vajon miért?

Mint ahogy elkerülte a figyelmünket a világ két médiaóriásának, a Facebooknak és az Apple-nek a bejelentése is arról, hogy hajlandók kifizetni szorgalmasan munkatársaik petesejt-lefagyasztását. A cégek szándéka egyértelmű: azt szeretnék, hogy az alkalmazottak ne menjenek el korán szülni, ne okozzanak ezzel költséget a vállalatnak, hanem inkább dolgozzanak hosszú évekig szorgalmasan. A „biológiai óra” ketyegése innentől kezdve már nem számít, mert gyereket majd akkor szül a sikeres nő, amikor már van elég pénze, stabil karrierje és elegendő megtakarítása.

Ha esetleg már túl idős lenne a kockázatmentes terhességhez, akkor legfeljebb béranyát vesz igénybe. A hírt elemző szociológusok a sikeres és független nyugati nők köreiből valós „tömegigényt” éreznek erre a lehetőségre, mert szerintük a nők tömegei élnének ma már inkább így. Választanák szét a szex örömet és az utódnemzést, csak valaki fizesse ki ennek a költségét.

A feledés homályába vesztett hír mögött ott lappang az a komoly társadalmi mozgás, amely a karrierre törekvők esetében a tárgyalások naptárba beírt ütemezéséhez teszi hasonlóvá a gyerekszülési terminus időzítését is.

Szép új világ, amit valahogy nem akartunk észrevenni 2014-ben!

Frei Tamás - metropol.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló